

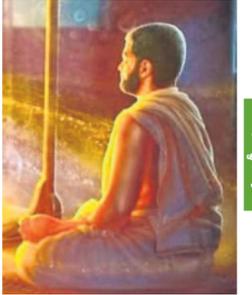

బుధవారం నుంచి మార్గశిర మాసం

జిందగీ చింతన

అమ్మను ఏమి అడగాలి?

వివేకానంద యుక్త వయసులో ఉన్నప్పుడు తండ్రి విశ్వనాథ దత్తా హలాత్మకా కన్యమూసారూ. ఒక్కసారిగా ఆ కుటుంబముంతా పేదరికంలో కూరుకుపోయింది. పెద్ద కుమారుడైన వివేకానంద అత్యంత మేధావి, పట్టు భద్రుడు. అయినా ఎక్కడా ఉద్యోగం దొరకలేదు. తల్లి, చెల్లెళ్లు, తమ్ముళ్లు ఆయన ఆధారం. ఇలాంటి క్లిష్టపరిస్థితుల్లో తన గురువు దగ్గరికి వెళ్లి తన కష్టాన్ని చెప్పుకొన్నాడు. అప్పుడు ఆ పరమహంస సమీపానే ఉన్న దక్షిణేశ్వర కాళీ ఆలయం వైపు చూపిస్తూ 'ఇవాళ మంగళవారం, ఈ రోజున అమ్మవారిని ఏది కోరితే అది అనుగ్రహిస్తుంది. వెళ్లి ఆమెను ప్రార్థించు' అని చెప్పారు. ఆ రోజు సాయంత్రం వివేకానంద కాళీ మందిరానికి వెళ్లి అమ్మను ప్రార్థించారు. అతను ఆలయం నుంచి తిరిగి వచ్చాక రామకృష్ణులు అతనితో 'అమ్మ ఏమంది?' అని అడిగారు. 'అరే! ఆమెను అడగటం మరచిపోయానే' అని వివేకానంద మధనపడ్డాడు. 'మరచిపోయావా? మళ్ళీ వెళ్లు. త్వరగా వెళ్లు' అని పరమహంస తన శిష్యుడిని మళ్ళీ ఆలయానికి పంపారు. అప్పుడూ అదే పరిస్థితి. అలాగే మూడోసారి స్వామీజీ కాళీ ఆలయానికి వెళ్లారు. అక్కడనుంచి వచ్చాక వివేకానంద ఎలాంటి అలజడి లేకుండా చాలా ప్రశాంతంగా కనిపించారు. పరమహంసతో 'జగన్నాథకు నేను డబ్బు కావాలని ఎలా అడగగలను? అది మహారాజు దగ్గరకు వెళ్లి గుమ్మడికాయ అడిగినట్లు ఉంటుంది! భక్తి, నిస్వార్థ ప్రేమ, ఆమెను అర్థం చేసుకునే శక్తిని ఇవ్వమని అమ్మను ప్రార్థించాను' అన్నారు వివేకానంద. కానీ, అమ్మవారి కృప, గురు పుగారి ఆశీస్సుల ఫలితంగా అప్పటినుంచి వివేకానంద కుటుంబానికి అవసరమైన సాధారణ వసతులకు ఎలాంటి లోటూ రాలేదు.

స్వరజయం

హేమంత సంతసం

ప్రకృతిలో మారులుకు సాక్షి, ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు శ్రీరామరక్ష, మహానీయుల అవతరణకు వేదిక, కవులకు, కావ్యాలకు అక్షరమాలిక... వేదం చెప్పిన కాల స్వరూపం. పరమాత్మ ఉపదేశించిన గీతాసారం. ఇన్నిటిని ఇముడ్చుకున్న రుతువు హేమంతం. శరత్కాలాన్ని సాగనంపి ఆగమిస్తున్న హేమంత లీలా విలాసం ఒకసారి స్మరించుకుందాం..

నికీ వాసలతో బికాకు కలిగించిన ప్రకృతి నెమ్మదిగా శీతలంగా మారుతుంది. వాతావరణంలో పగటి కాలపరిధి తగ్గుతూ, రాత్రి నిడివి పెరుగుతుంది. చలిగాలుల ప్రభావం అధికమవుతుంది. ఇతర రుతువులకు భిన్నంగా హేమంతం మనుషుల్ని దగ్గర చేస్తుంది. ఆహారాన్ని పెంచుతుంది. అంతేకాదు.. ఒక్కటిగా కలిసి నడిస్తే సమాజం ఎంత ఉన్నతంగా ఎదుగుతుందో వివరిస్తుంది. అందుకేనే మార్గశిర, పుష్య మాసాలను (హేమంత రుతువు) ఆధ్యాత్మిక చింతనకు ధీజం చేసే మాసాలని పెద్దలు చెబుతారు.

వేదం వివరించిన హేమంతం
వేదకాలంలో ఆయునాశం (సంవత్సర ఆరంభం) మార్గశిర మాసంతోనే మొదలయ్యేది. ఈ ప్రకారం సంవత్సరం హేమంతంతోనే మొదలయ్యేది. ఆ కాలంలో మార్గశిర మాసాన్ని 'అగ్రహయణిక' అనే పేరుతో వ్యవహరించేవారు. తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణంలో సంవత్సరాన్ని పక్షితో, రుతువులను పక్షి అవయవాలతో పోల్చుతూ వర్ణించారు.

తస్య తే వసంత శివః (గ్రీష్మ దక్షిణః పక్షః; వర్షా పుష్యం; శరదః ఉత్తరః పక్షః; హేమంతో మధ్యం॥ (త్రై. బ్రా. 3.10.4.1)
సంవత్సరమనే పక్షికి వసంతం శిరస్సు అయితే, గ్రీష్మం కుడి రెక్క, వర్ష రుతువు తోక, శరత్తు ఎడమ రెక్క కాగా.. హేమంతం మధ్యభాగం అని చెబుతుంటే మంత్రం. తైత్తిరీయ సంహితలో ఆరు రుతువుల్ని (తైత్తిరీయ సంహితం, తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణం తరువాతి కాలంలో వెలువడింది. ఇప్పుడు చెప్పుకొనే చైత్రం, వైశాఖం తదితర మాసాల పేర్లు అప్పటికింకా ప్రాచుర్యంలోకి రాలేవు) వివరించే మంత్రం మరోకటి ఉంది.

మధుశ్య మధవశ్య వాసంతికావృతా శుక్రశ్య శుభిశ్య గ్రీష్మావృతా సభశ్య సభస్యశ్య వాల్మీకావృతా ఇష్యోర్లశ్య కారదావృతా సూత్య సూత్యశ్య హైమంతికావృతా తమశ్య తమశ్యశ్య శైరావృతా (తైత్తిరీయ సంహిత 4-4-11)
ఈ మంత్రంలోని ప్రకారం సహం, సహసం అనే రెండు నెలలూ హేమంత రుతువులో భాగం.

జ్యోతిషంలో..
జ్యోతిష శాస్త్రం హేమంత రుతువును ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఉత్తమ కాలంగా పేర్కొన్నది. చంద్రుడు మనః కారకుడు. చంద్రుడు అనుకూలంగా లేకపోతే మంచి ఆలోచనలు కలగవు. మానసిక స్థితి సరైన మార్గంలో ఉండదు. చంద్రుడు అనుకూలించే కాలమైన హేమంతంలో ఆధ్యా

త్మిక సాధన ప్రారంభిస్తే శ్రద్ధ బాగా పెరిగి తద్వారా మనోధైర్యం వృద్ధి చెందుతుంది. జ్యోతిష శాస్త్రం ప్రకారం చంద్రుడికి ఉచ్చస్థానం వృషభ రాశి. మృగశిర నక్షత్రం వృషభరాశికి చెందుతుంది. కాబట్టి, చంద్రుడి సంపూర్ణ అనుగ్రహం ఉండి దైవకార్యాలు మరింతగా చేయాలనే మంచి ఆలోచనలు కలుగుతాయి.

ఇతిహాసాల్లో..
అదిమి వాల్మీకి నుంచి ఆధునిక కవుల వరకూ అందరికీ హేమంతం అంటే మక్కువ ఎక్కువ. ప్రత్యేకంగా ప్రబలం కవులు హేమంతాన్ని విడిచిపెట్టిన సందర్భం లేదు. హేమంత వాతావరణం కవులను అంతగా కట్టిపడేసింది. శ్రీరామచంద్రుడికి హేమంతం అంటే ఎంతో ఇష్టమట. వనవాసం చేస్తున్న సమయంలో శరత్కాలం ముగిసి హేమంతం ప్రారంభం కాబోతున్న సమయం అది. సీతతో కలిసి వేకువజామున నదీస్నానానికి వెళ్లడానికి రామయ్య సిద్ధపడుతుంటాడు. లక్ష్మణుడు అన్యంగా ప్రసాదించుచున్నాడని నవ్వించి 'అన్నా! నీకు ఎంతో ఇష్టమైన హేమంతం ప్రారంభం కాబోతున్నది' అంటాడు. ఇక.. 'అన్నా! ఏ రుతువు వల్ల సంవత్సరం ప్రకాశిస్తుందో, నీకు ఇష్టమైన మాసమేదో, అలాంటి మార్గశిరం, హేమంత రుతువు అయిన మంచుకాండ ఇప్పుడు వచ్చింది కదా! ప్రజలకు దేహం కలిగమైంది. స్నానం చేయడానికి సాధ్యపడకుండా నీటికి పళ్లు వచ్చి కరవసాగింది. పైరుపప్పులు కాంతితో కళకళలాడుతున్నాయి. అగ్నిహోతుడు గతంలో లాగా కాకుండా అప్పుడై ప్రజలను దగ్గరకు రానిస్తున్నాడు. తమకేది మంచిదో తెలుసుకొని కొత్త దాన్నే రాగానే పాలలో పొంగించి దాన్ని పితృదేవతలకు నివేదించి పాపరహితులు అవుతున్నారు. అన్నా! రాజులు యుద్ధానికి పోవడానికి, గ్రామాలలో ఉండేవారు పాలు, పెరుగు తినడానికి, ఈ మంచుకాలం పనికొస్తుంది కదా? ఆహ్లాదం కలిగించేవారు కాబట్టి చంద్రుడికి ఆ పేరొచ్చింది. ఇప్పుడు పేరుకు తనకు వ్యర్థం చేసుకొని, లోకులను సంకోచ పర్చడానికి ఆ శక్తిని సూర్యుడికి ఇచ్చాడు. ఆ కారణంతో తమను అనే పేరు సూర్యుడికి వచ్చి చంద్రుడికాదు అయ్యాయి. (అంటే సూర్యుడు చంద్రుడిలా ప్రజలకు సంకోచం కలిగించేవాడయ్యాడు. చంద్రుడిమో మంచు కురవడం వల్ల ప్రజలకు బాధ కలిగించేవాడయ్యాడు)' అంటూ హేమంత వైభవాన్ని వర్ణించాడు వాల్మీకి.

నేనే మార్గశిరం
మాస్కాల్లో మార్గశిరం తానేనంటూ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భగవద్గీతలో స్పష్టంగా చెబుతాడు. మార్గశిరంలోనే ధనుర్మాసం మొదలవుతుంది. సర్వ ఏకాదశి, గోవత్స ద్వాదశి, ముక్కోటి ఏకాదశి, మాస శివరాత్రి, సుల

బ్యాణ్య పుష్టి, కాలభైరవాష్టమి, గీతాజయంతి, దత్తాత్రేయ జయంతి, రమణమహర్షి జయంతి, హనుమద్ ప్రతం, ఆరుద్ర దర్శన మహోత్సవం.. ఇలా అనేక విశేష పర్వదినాలు మార్గశిర మాసంలోనే వస్తాయి. అన్నిటికీ మించి శ్రీకృష్ణపరమాత్మ తానే అని చెప్పిన మాసమిది. అందువల్లే మార్గశిరం విశిష్టమైంది. మహా దివ్యమైంది. 'మాధ్యం' అంటే దారి, బాట, అన్వేషణ అని అర్థం. 'శీర్షం' అంటే తల, మెడలు అని అర్థం. ఈ అర్థాల ప్రకారం పరిశీలిస్తే.. శరీర అవయవాలతో తల ఏవిధంగా ఉన్నతమైందో, ఆధ్యాత్మిక సాధనకు మార్గశిరం అంటే దన్ను భావన బోధపడుతుంది. ప్రాణుల్ని దృఢత రంగా, బలవర్ధకంగా ఎదగడానికి తగిన పరిస్థితులు ఈ మాసంలో ఉంటాయని ఆయుర్వేదం చెబుతుంది. ఈ కాలంలో పాలాల నుంచి దాన్యం ఇళ్లకు చేరి ప్రజలు

సంతోషంగా ఉంటారు. నిర్మలమైన ఆకాశం మారినట్లుగా ఈ మాసంలో మనసులు నిర్మలంగా ఉంటాయి. ఈ కాలంలో భగవంతుడికి నివేదించే వంటలలో పసుపు, ఆవలు, మెంతులు, మిరియాలూ చింతపండు మొదలైన వాటిని విరివిగా వినియోగించాలని పెద్దలు చెబుతారు. చలికాలం కావడం వల్ల ఈ వధారాల ద్వారా దేహానికి ఉష్ణశక్తి అందుతుందనే శాస్త్రీయ విజ్ఞానం నివేదనల ద్వారా మనకు అందుతుంది. మొత్తంగా హేమంతం ఆసాంతం మనసుకు అహ్లాదాన్ని పంచేది! ఆధ్యాత్మిక శక్తిని పెంపొందించేసేదే!!

...డా|| కప్పగంతు రామకృష్ణ

బమ్మెర పోతరాజు భాగవతంలో..

ఈ హేమంతము రాకక జూపి రుచుడీ హేలా పరీరంభన శాస్త్రాహ్మయ్యంబునక గాని దీని గిలువన శక్యంబుగా దండుచ దా రూహపోహవిధిం బ్రాహ్మయ్యుల సతీ యుక్తాంగులైనారు గా కోహో! వార లడేమి సంకతపదూయోగంబు రాక గుండురే? హేమంత రుతువు కారణంగా చలి తీవ్రత పెరిగింది. చలి శత్రువును జయించాలంటే తమ భార్యలతో మన తప్పనిసరి అని భర్తలు భావిస్తున్నారు. ఈ కారణంగానే త్రిమూర్తులు త్రిశక్తిల్ని విడిచిపెట్టడం లేదు. హేమంతం తోడు లేకపోతే ఇది సాధ్యమయ్యే పనేనా? అంటూ చమత్కరిస్తాడు.

అసలు ప్రణాళిక

ఓ గ్రామీణ యువకుడు బాగా చదివి అర్జిటిక్ అయ్యాడు. పట్టణంలో ప్రాక్టీసు ప్రారంభించి చాలా పేరు గడించాడు. ఒకరోజు తీరిక కుదరడంతో సొంత గ్రామానికి వెళ్లాడు. అక్కడ తనకు చిన్నప్పుడు పాఠాలు చెప్పిన తెలుగు పండితుడు కనిపించాడు. ఎలా ఉన్నావని ప్రశ్నించాడు పండితుడు. 'అస్సలు, అంతస్సులు, సంఘంలో గౌరవం అన్నీ ఉన్నాయి. కానీ..' అని నీళ్లు నీలుమాడు అర్జిటిక్. 'సమస్య ఏమిటి?' అని అడిగాడు పండితుడు. 'నేను ఇంటి నిర్వాహానికి ప్లానెలు గిస్తుంటాను. నేను గీసినట్లుగానే ఇల్లు అందంగా పూర్తి అవుతుంది. ఎక్కడా చిన్న తేడా రాదు. కానీ, నా జీవితంలో మాత్రం అనుకున్నట్లు అనుకున్నట్లుగా జరగడం లేదు! కారణం ఏమిటి?' అని అడిగాడు. పండితుడు నవ్వి 'నువ్వేకాదు. ప్రతి ఒక్కరూ వారికి తోచిన విధంగా తమ జీవితాన్ని ప్రణాళిక చేసుకుంటారు. అలాగే జరగాలని భావించి అపార్థిల్లూ అందుకోసం కష్టపడతారు. అది ఎలాంటిదంటే ఎర

వెంట పరిగిడుతూ చేప 'దాన్ని వేటాడుతున్నాను' అనుకుంటుంది. ఎర తన వేటకే అని తర్వాత గానీ దానికి తెలియదు. మనలో చాలామంది తాము అనుకున్న ప్రణాళికలో చిన్నవారుగా జరిగినా తల్లడిల్లిపోతారు. తమ కోరికల బిట్టాను పట్టుకొని ప్రపంచముంతా తిరుగుతారు. ఏవేవో కోరుకొని వాటికోసం వెంపర్లాడుతారు. అనుకున్న ఫలితం రాకపోతే డీలా పడిపోతుంటారు. గీతలో కృష్ణపరమాత్మ చెప్పినట్లు ప్రయత్నం వరకే మనది. ఫలితం ఆశించొద్దు. ఉన్నది ఉన్నట్లు గ్రహించాలి. జరిగే దంతా మన మంచికే అనుకోవాలి. ప్రకృతికి విధేయులమై ఉండాలి. లేకపోతే అశాంతి, నిరాశకు గురవుతాం' అని వివరించాడు పండితుడు. 'నిజమే నా ప్రణాళిక గురించే చాలాటపడ్డాను. దేవుడి మాస్టర్ ప్లాన్ గురించి మరిచాను' అనుకున్నాడు అర్జిటిక్.

...ఆర్.సి.కృష్ణస్వామి రాజు, 98986 62821

కర్నూరు

తెలియదనేవాడే జ్ఞాని!

యస్మావంతం తస్య మతం మతం యస్య చ వేద సః విజ్ఞాతం విజానతాం విజ్ఞాత మవిజానతామ్ (కేవే'పనిపత్తు)
'ఎవడు బ్రహ్మమును తెలుసుకోలేమని ఎరుగుకో' అతనే తెలుసుకొన్నవాడు. ఎవడు తెలుసుకున్నాను అనుకుంటాడో అతను బ్రహ్మమును ఎరగనివాడు' అని శ్రీ జ్ఞానానికి అర్థం. ఒకసారి దేవతలు రాక్షసులను జయించారు. సురలకు గర్వం తలెత్తించి. విజయానికి కారణం పరబ్రహ్మ శక్తి అని మరచిపోయారు. బ్రహ్మ శక్త్యం గుణపాఠం నేర్చు దానికి యక్ష రూపంలో ప్రత్యక్షమైంది. ఆ తర్వాత తెలుసుకోలేకపోయారు దేవతలు. అగ్నిదేవుడితో అదేమిటో మాని రమ్మన్నారు. అగ్ని వెళ్ళగా ఆ భయంకర శక్తి.. 'నీ శక్తి సామర్థ్యాలేమిటి?' అన్నది. 'నేను అన్ని వస్తువులనూ భస్మపటలం చేసిస్తాను' అన్నాడు అగ్ని. ఆ శక్తి.. ఒక గడ్డిపోచను విసిరి 'దీనిని దగ్ధం చెయ్యి చూద్దా' అన్నది. అగ్ని ఎంత ప్రయత్నించినా దానిని కాల్యలేకపోయాడు. తర్వాత దేవతలు వాయుదేవు

డిని ఆ శక్తి దగ్గరికి పంపారు. వాయువు 'నేను ఎంతటి మస్సువునైనా ఎగురగొట్టగలను' అన్నాడు. 'ఈ గడ్డిపోచను ఎగురగొట్టు, చాలు' అన్నదా శక్తి. బలాన్ని అంతా కూడగట్టుకున్నా వాయువు దాన్ని కొంచెం మైనా కదల్చలేకపోయాడు. చివరిగా దేవేంద్రుడు వెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత అదృశ్యమై అందమైన స్త్రీ మూర్తి ప్రత్యక్షమైంది. ఆమె హిమవల్లీ పుత్రి. శక్తి. ఆమెతో ఇంద్రుడు 'దేవీ! దేవతలను భయపెట్టిన వాడను గావించిన యక్ష తత్వం ఏమిటి? అని ప్రశ్నించాడు. ఉమాదేవి ఇలా ఉపదేశించింది.. 'ఇంద్రా! అదే బ్రహ్మము. దాన్ని మీరు తెలుసుకోలేదు. బ్రహ్మ శక్తిమే మీలో శక్తిని పూరిస్తున్నది. దానివల్ల మీరు విజయాన్ని సాధించారు. యధార్థమూ, జీవితకర మార్గమూ అదే! ఆహంకారం ఉమ్మట్టానాన్ని హరిస్తుంది సుమో!' అని హెచ్చరించింది. కాబట్టి అందం ఒక దృశ్య పదార్థం కాదని, దాన్ని తెలుసుకోలేమని.. గ్రహించాలి. మేమే గొప్ప అనుకోకూడదని ఈ ఉపనిషత్ కథ బోధిస్తుంది.

...డా|| వెలుదండ శత్రునారాయణ

కోపం వస్తే కూర్చోండి!

అలీబిన్ హుస్సేన్ (రజ) ఒకసారి తన బానిసకు వేడినీళ్లు తీసుకురావాలని పురమాయించారు. నీళ్లు తెప్పించా ఆమె చెయ్యజరడంతో వేడినీళ్లు అలీ బిన్ హుస్సేన్ ముఖంపై పడ్డాయి. దీనికి బానిసపై అలి మందిచ్చారు. ఆ బానిస వెంటనే ఖురాన్లోని 'కోపాన్ని దిగమింగు' అని ఇతరుల తప్పిల్లను క్షమించవారు.. ఇలాంటి సజ్జనులంటే అల్లాహ్కు ఎంతో ఇష్టం' (3:134) అనే వచనాన్ని చదివింది. దాంతో అలీబిన్ మనసు తేలికైంది. ఆమెను మన్నించారు. బానిస సంకేత నుంచి ఆమెకు విముక్తి కల్పించారు. 'కుస్తీ దోటీలో' శత్రువును చిత్తుచేసేవాడు కాదు మీరుడు, కోపాన్ని దిగమింగేవాడే నిజమైన మీరుడు' అని ప్రవక్త బోధించారు. కోపం మానవ సహజ నిజమైతే కోపాన్ని దిగమింగడం సజ్జనుల లక్షణం అంటుంది ఖురాన్. ఒకసారి ఒక శిష్యుడు ప్రవక్త (సఅసం) దగ్గరకొచ్చి 'నాకేదైనా హితోపదేశం చేయండి' అని అడిగాడు. దానికి ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సఅసం) 'కోపగింతుకోకు' అని చెప్పారు. ఇలా ఎన్నిసార్లు అడిగినా ప్రవక్త (సఅసం) అదే హితోపదేశం చేశారు. ఒక మసీద్ నైతికతను అంచనా వేయాలంటే అతని కోపావేశాలను చూసి చెప్పవచ్చు. అతని సైతాన్ లక్షణం. కోపం వచ్చినప్పుడు 'అపూజ బిల్లాహి మినష్యుతానిర్రజ్' పఠించుకోవాలని ప్రవక్త సూచించారు. నిల్చుని ఉన్నప్పుడే కోపం వస్తే కూర్చోవాలి. ఒకవేళ కూర్చుని ఉంటే కాస్తపు మేను చాలాల్సి' అని ప్రవక్త తాకిడు చేశారు. కోపం వచ్చినప్పుడు 'పుజా' చేయాలని, మంచినిట్లు కాగాలని మరో సందర్భంలో చెప్పారు.

ఇస్లాం బోధ

...ముహమ్మద్ ముజాబీద్